

Varför kasta bort
tomma kaffepaket?
Under Evas händer
förvandlas de till fina
picknickväskor!

s 2

Rosanna är
hemma både
i Sverige och
Italien och hon
njuter av livet.

PORTRÄTTET s 4-5

Gud har varit
med hela tiden.
Stefan ser
tydliga spår
av närvaron.

JAG & GUD s 8

FOTBOLLS- KONFA

Församlingen och
Älvsjö AIK Fotboll gör
gemensam satsning.

s 3

Brännkyrkabladet

Information från Brännkyrka församling

Svenska kyrkan • maj 2026

DRÖNARFOTO: KENT HIRSCH
BEARBETNING: STEFAN JÄMTBÄCK

Jubileumskalas vid Brännkyrka kyrka

Liseberg-Örby slotts villa- och
boendeförening firar 100 år. s 6

FOTO: FAMILY VELDMAN/MOSTPHOTOS

En vänlig grönskas rika dräkt...

Pappa och jag

Min pappa ringde. Han sa: "Det är bra att du står på barrikaderna men jag orkar inte längre". Han fyller 99 i oktober. Jag svarade att jag inte tycker jag står på barrikaderna, inte tillräckligt i alla fall, men jag förstod vad han menade.

Pappa är en mycket lågmäld människa. Han har aldrig trängt sig på någon. Knappt höjt rösten. Definitivt aldrig stått med plakat i händerna. Men ingen i hans omgivning har någonsin tvekat om hans brinnande hjärta. För den utsatte och svage, för barnen och de unga. Lågmäلت men med stor tydlighet har han stått sig

på deras sida, värnat deras rätt till en plats på jorden och skapat trygga platser att växa i. Och han har höjt rösten, det har han, mot orättvisor och orättfärdighet.

Var kalibrerades hans inre kompass? Hemma på lantbruket med föräldrarna, syskonen och det hårda arbetet? Eller i baptistkapellet på närkesslätten där solidaritet – fast det ordet nog aldrig användes – praktiserades i det alldeles nära och ända bort till andra sidan jordklotet? Den har i alla fall aldrig svajat eller tvekat. Pappa har alltid vetat vad som varit viktigt på riktigt, stått

upp för det och gjort allt han kunnat för att göra den här världen bättre.

Men nu är han bekymrad. Alldeles för mycket är inte som det ska. Vi tar inte hand om vår nästa utan gör skillnad på människor. Vi skyddar vare sig den utsatta människan eller det utsatta klotet. Som om själva tiden vi lever i har tappat sin kompassinställning. Men samtidigt är vi ju troende, pappa och jag. Vi tror på människans goda vilja och avsikter och på en outtömlig inneboende kraft. Helt enkelt för att vi är gudsavbilder allihop. Och

det brinner i våra hjärtan och så länge det brinner är det ju ingen fara. Då kommer vi ta oss framåt, envist hålla på och inte tappa kursen.

Jag säger till pappa att när man nästan är 99 får man lämna över. Vi kommer att fortsätta och göra allt vi förmår och så påminner jag honom om det han alltid sagt till oss – att vi människor gör det vi kan och sen får Gud göra resten.

Eva-Karin Fackel
KYRKOHERDE

ÅTERBRUK

FOTO: STEFAN JÄMTBÄCK

Eva syr väskor av tomma kaffepaket

– Det är kul att kunna använda och ta vara på sådant som annars kastas. Och pengarna som kommer in går oavkortat till diakonin, till välgörande insatser i Brännkyrka församling. Det säger volontären Eva Haag om väskorna hon syr av tomma kaffepaket.

Det är i Brännkyrka församlingshems reception och i Vardagsrummet, Vårfrukyrkan, man kan köpa Evas kaffeväskor. De finns i flera olika storlekar lämpliga för olika användningsområden. Till stickningen eller virkningen, till matlådan, till picknicken, som stallväska. The sky is the limit.

Idén fick hon på en hantverksmarknad i Småland, för ett antal år sedan, där liknande väskor salufördes.

Var får du alla kaffeförpackningar från?

– Dels så dricker vi mycket kaffe i kyrkan. Där blir det många förpackningar som husmor och husfar är snälla och spar. Sedan kommer det mycket från vänner och familj som vet att om de dricker kaffe får de inte kasta de tomma paketen, utan ska ge dem till mig. Bäst är halvkilos-förpackningarna, eller de för 450 gram, säger Eva och avslutar samtidigt sista sömnen på en väska av mellanstorlek hemma i rummet med symaskinen där väskorna blir till.

Vad gör du om det blir rusning nu, efter kaffeväskorna?

– Jag har funderat på det och hoppas i så fall kunna engagera fler volontärer som kan sy. Och att fler vill bidra med tomma kaffepaket.

Stefan Jämtbäck

Väskor till försäljning i församlingsreceptionen. Och det finns många andra kaffemärken också...

Svenska kyrkan | Brännkyrka församling

POSTADRESS
Box 64, 125 22 Älvsjö
telefon 08-447 11 00 vx
växeln är öppen må-fr 9.00-17.00.
e-post: brannkyrka.info@svenskakyrkan.se

BESÖKSADRESSER
Brännkyrka kyrka och församlingsexpedition
Götalandsv. 189-191, Älvsjö
besökstid må-fr 9.00-11.30, 12.30-15.00
Vårfrukyrkan med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1-7, Fruängen C.

För kontaktuppgifter till alla medarbetare se www.brannkyrka.org

VI FINNS PÅ
facebook
Instagram
Threads
Bluesky

BRÄNNKYRKABLADET utges av Brännkyrka församling Svenska kyrkan sex gånger per år.
Redaktör: Kari Malmström.
Ansvarig utgivare: Eva-Karin Fackel.
Tryck: Printografen, Halmstad, 2026.
Distribution: Citymail.

Kombo av bollspel och kyrkhäng

Nytt för kommande läsår är fotbollskonfa i Brännkyrka församling, i samarbete med Älvsjö AIK Fotboll. Satsa sportlovet på fotbollsläger och konfirmationsläger i ett! Det här är en chans att testa på eller lära sig mer om både kyrka och fotboll.

KONFIRMATION 2027
SKIDKONFA • FOTBOLLSKONFA • SOMMARJÄLLKONFA VÅLÅDALEN
SOMMARKONFA JUNI • SOMMARKONFA AUGUSTI • HEMMAKONFA

MER INFO
& ANMÄLAN

De senaste åren har trenden varit tydlig. Många 14-åringar hoppar på konfa. Då är det givet att församlingen vill öppna för ännu fler möjligheter.

– Vi vill erbjuda konfirmationsalternativ för alla och då kan det vara bra att skapa temagrupper för att locka och uppmuntra fler, säger Lovisa Oscarson, pedagog i Brännkyrka församling.

Församlingen och Älvsjö AIK Fotboll har sedan tidigare en samverkan; bland annat har församlingen bidragit som resurs i klubbens värdegrundsarbete. Sedan årsskiftet har samarbetet blivit tydligare i ett avtal, och fotbollskonfan är ytterligare ett sätt att fördjupa det.

– Vi uppskattar verkligen samverkan med församlingen, säger Elin Brundin, administrativt ansvarig för klubben.

Älvsjö AIK:s värdeord är *glädje, gemenskap, utveckling*. Fotbollsklubben engagerar 1900 spelare och 300 ledare, till övervägande del ideella, främst föräldrar. Några få är arvoderade. Elin är en av tre anställda.

Fotbollskonfan är upplagd så här: fyra träffar på söndagar i Vårfrukyrkan i Fruängen under höst/vinter, därefter läger på sportlovet 2027 och konfirmation i Brännkyrka kyrka 14 mars.

Både Elin och Lovisa kommer att åka med på lägret, som blir i Skinnskatteberg på en lägergård i anslutning

Elin, Lovisa och Etienne laddar för sportlovläger.

FOTO: KARI MALMSTRÖM

till en proffsig inomhushall med konstgräs. Gården har bra möjlighet till häng, dessutom med en köpa godis-affär inom gångavstånd.

– Vi passar på under fotbollens lågsäsong, säger Etienne Ormalm, den av klubbens tränare som också ska med.

Just på sportlovet är det ingen verksamhet i laget så tillfället är optimalt.

På lägret är tanken att köra fotboll halva dagen, konfa andra halvan. En salig mix! Från församlingen är pedagog, präst och musiker knutna till gruppen.

Etienne, som ska lägga upp träningen för den här än så länge utforskade gruppen, är taggad.

– Det ska bli superkul! Jag ser fram emot det här jättemycket, säger han. Fotbollen är fortfarande mitt stora fritidsintresse.

24-åriga Etienne var aktiv spelare i klubben mellan sex och 18 och blev

tidigt intresserad av tränaruppgiften. Han tränade knattelag från tonåren, är nu tränare för P17-18-år och går en tränarutbildning som klubben sponsrat.

Men! Måste jag vara etablerad fotbollsspelare för att vara med på den här konfan?

– Nej, understryker Elin. Vi har en plan för att nivåanpassa så att det blir bra för alla.

Målgrupp för fotbollskonfan är helt enkelt fotbollsintresserade ungdomar. Rutinerade spelare likaväl som relativa nybörjare är välkomna, både tjejer och killar. Och det är absolut inget krav att vara med i just Älvsjö AIK, eller i något lag över huvudet taget.

Här får den som är nyfiken på Gud och kyrkan, och som dessutom vill kicka boll med andra, en chans att få ett sportlov med extra allt! Bra häng utlovas.

Kari Malmström

GOOD TRUCK Valborgshälsning

På Valborgsmässoafton var församlingen med vid firandet på Älvsjö gamla IP, i samverkan med arrangören OK Älvsjö Örby. Vi bjöd på grubbelklubb, gissa godisfiskar, vuxennärvaro, varm choklad och småkakor. Tack för många fina möten med folk i alla åldrar. På återseende! **KM**

FOTO: STEFAN JÄMTBÄCK

Vill du gå med i Svenska kyrkan?

Nyhet!

Nu kan du bli medlem online.

DU SOM BOR I BRÄNN-
KYRKA FÖRSAMLING ÄR
VÄLKOMMEN ATT ANSÖ-
KA OM MEDLEMSKAP I
FÖRSAMLINGEN DIREKT VIA WEBBEN.

Rosanna är en gladlynt och lättsam tjej som är pigg på det mesta.

Med aptit på livet

Nästan varenda onsdag träffar sopplunchgästerna Rosanna Lindewald i Vårfrukyrkan. Det är oftast hon som serverar soppan. När hon kom in i sammanhanget för ett par år sedan var visserligen kyrkan i Fruängen en ny bekantskap, men grannskapet desto mer hemtam. Rosanna är infödd Herrängsbo och en gång pionjär i Älvsjö AIK:s allra första fotbollslag med tjejer. Dessutom har hon stark koppling till den italienska byn San Biagio... Följ med på en spännande resa!

När Rosanna sa upp sig från sitt fasta jobb i kundtjänst och började ta ut pension var nog tanken att få mer fritid. Ganska snabbt blev det i stället en hel del jobb, men med frihet. Inhoppen på sopplunchen passar perfekt.

– Jag tycker det är jättekul att jobba här, med Gunilla och Per och alla gästerna, säger hon. Det är samma gäng som kommer varje vecka, man lär känna dem. Det ger också mig mycket att liksom bara snick-snacka – gästerna blir glada, och det är kul att göra någon glad. Jag är ju väldigt social, pratar med allt och alla, skrattar hon.

Att servera mat i kyrkliga sammanhang hade hon redan erfarenhet av, från Sankt Eriks katolska domkyrka inne på söder. Där är hon döpt, har tagit sin första nattvard, konfirmerats och gift sig.

– Jag går regelbundet i gudstjänst där. Det är trevligt att träffa italienarna där, och jag är ju född in i det katolska, säger Rosanna.

Hennes mamma och pappa var båda från Italien. Under årtiondena efter andra världskriget välkomnade Sverige arbetskraftsinvandrare, en hel del italienare. Många hamnade på industriorter ute i landet, men några rotade sig i Stockholm.

– Mina föräldrar kom från samma lilla by, San Biagio mellan Rom och Neapel, men de träffades först i Sverige, berättar Rosanna. Pappa kom som elvaåring med sina föräldrar, mamma kom som 14-åring.

Det här var i mitten på 1950-talet. Som Rosanna fått det beskrivet för sig bodde "alla" italienare på söder, hade

rivningskontrakt och så, ett Little Italy i miniatyr.

– Min pappa blev "svensk", fortsätter hon. Han gick i skolan, gjorde lumpen... Farfar och farmor köpte hus i Herrängen. Pappa blev snickare, hade egen byggfirma. Mamma gick aldrig i skolan tyvärr, hon jobbade på fabrik, hade städjobb och var i många år husmor på italienska ambassaden. Men hennes svenska blev bra till slut – vi barn lärde henne!

Farföräldrarnas hus i Herrängen hade två lägenheter, och i den ena bodde pappa med familj. Rosanna är mellanbarn, har storebror och lillasyster.

Uppväxten beskriver hon som fantastisk. Rosanna gick i Herrängens skola och på högstadiet i Nya Långbrodal, numera Johan Skytteskolan.

– Det var bra, jättebra – och roligt! Alla barn i området var ute och lekte från morgon till kväll, berättar hon. Vi cyklade runt, åkte skridskor på Långsjön... Sedan på högstadiet blev det moped och fritidsgården nere i Älvsjö centrum.

FOTO: STEFAN JÄMTBÄCK

Här hittar vi Rosanna på onsdagar tillsammans med husmor Gunilla och husfar Per.

Storebrorsan och kusinerna spelade fotboll och Rosanna var gärna med. Hon fick följa med pappa och brorsan till Söderstadion och se Bajen. Fotbollsintrasset slog rot. 1972–73, när hon gick i fyran, började hon spela i Älvsjö AIK – i klubbens allra första flicklag.

– En klasskompis pappa var tränare, hon hade en syster som spelade i en högre division. De tyckte att det behövdes ett flicklag, säger hon.

Klasskompisen frågade i klassen om någon var intresserad och såklart var Rosanna det.

– Vi lyckades få ihop ett sjuannalag. Min bästis Karin blev målvakt, jag blev center. Det var träning en gång i veckan och match en dag i veckan, berättar hon. Vi spelade med i Sankt Erikscupen och så där. Vi var duktiga!

Och föräldrarna skjutsade, fem ungar i varje bil... Ibland fick man improvisera. Hade man inte fotbollsskor så fick det gå ändå, och var det trångt i bilen kunde någon få sitta i bagagen... Det var lite enkla på den tiden, konstaterar Rosanna.

Hon slutade spela när hon började gymnasiet, fick problem med knäet, som så många fotbollsspelare. Det syns och hörs att hon fortfarande är ledsen över att lirandet fick ta slut.

– Jag är fortfarande fotbolls- och idrottsnörd, skrattar hon.

Hon går gärna på match, och deklarerar stolt att hon är den enda i familjen som är bajare.

Gymnasiet blev i Västertorp, ekonomisk linje. Hon hade mycket kul de åren.

– Men skolan var nog inte min grej egentligen! Jag hade härliga kompisar men gjorde mycket annat än pluggade!

FOTO: PRIVAT

Här började fotbollskarriären. På Herrängens bollplan med syskon och grannar år 1970. Rosanna t.v.

Över huvud taget beskriver Rosanna en väldigt glädjefull barndom och ungdomstid. Hon flyttade hemifrån i slutet av 1984, tog jobb som barnflicka och extra på restaurang. Hon ler:

– Jag tycker nästan synd om ungdomarna idag, de verkar ha det jobbigare.

I början på -85 träffade hon sin man Peter, numera en pigg 70-åring som fortfarande har dubbla jobb. 42 lyckliga år har de fått hittills. De köpte eget hus i Herrängen och 1989 kom dottern Felicia.

– Brorsan bodde nära och han har fem barn, så hon hade kusiner överallt. Det var nästan som en liten by, säger Rosanna glatt, och fortsätter:

– Felicia har gått i mina skolor, vi har till och med haft samma lärare. Och hon spelade fotboll i Älvsjö AIK, men fick tyvärr en knäskada hon också. Det är tydligen inte meningen att vi ska spela!

Även om Rosanna alltid jobbat mycket har yrkeslivet aldrig varit livsinnehållet för henne. Det har blivit än den ena, än den andra branschen genom åren, ofta ganska nära Peters sysselsättningar. Hon förefaller ha en ganska lättsam och gladlynt syn på tillvaron.

– Vi är livsnjutare både jag och Peter, bekräftar Rosanna. Livet är kort... det gäller att ta vara på det och varandra! Förra året var vi på tio begravingar... kompisar och så. Nä – lev nu!

Numera bor de inne i stan, jobbar som sagt fortfarande en hel del, men går på teater, ut och äter, tar tillvara livets goda allt de kan. Och kyrkan har en given plats i Rosannas liv, inte minst kulturellt.

– Jag tror på Gud, det är en självklar-

FOTO: VALENTINO MASTRELLA, ARCHIVIO PNALM

Rosannas hus.

Den lilla bergsbyn San Biagio mellan Rom och Neapel.

FOTO: KATOLISKA DOMKYRKOFÖRSAMLINGEN

Katolska domkyrkan vid Medis.

het, säger hon. Absolut. Jag lever i det här katolska, går och biktar mig ibland.

Just det här med religionen var en liten skillnad när hon växte upp. De flesta ungdomar konfirmerades på den tiden, och här var det Brännkyrka församling och Svenska kyrkan som gällde för de flesta.

– Jag var med i Brännkyrka kyrka när mina klasskompisar konfirmerades, säger hon, och minns att hon var lite avundsjuk på dem och den gemenskapen.

”Livet är kort... det gäller att ta vara på det och varandra!”

Somrarna tillbringar hon och Peter i Italien, i ett hus som gått i Rosannas mammas släkt.

– Jag gillar värme, tycker det är skönt, och San Biagio ligger i bergen där det blåser mycket så det blir aldrig hemskt, säger hon.

Hon har många italiensk-ättade kompisar här i Sverige, de är fortfarande som en liten koloni.

– Vi var 40 stycken som var ute och käkade pizza för ett tag sedan, och många av oss träffas varje sommar i Italien!

Rosanna hoppas få vara frisk och leva länge än – det finns mycket kvar att uppleva.

Kari Malmström

Flygfoto över Liseberg 1936 med Brännkyrka kyrka i mitten.
Foto: Ahrenbergsflyg (CC BY)

Från landsbygd till villaförort

– Liseberg och Örby Slott fyller 100 år

Liseberg-Örby slotts villa- och boendeförening är nästan lika gammal som det bebodda området i sig. Söndag den 31 maj hålls 100-årsfesten vid Brännkyrka kyrka – och du är bjuden på kalas!

Till jubileumskalaset, som arrangeras tillsammans med Brännkyrka församling och delar av områdets föreningsliv, har boendeföreningen bjudit in över tio olika aktörer att delta. Dessutom blir det musikunderhållning, trollkarl, clown, utställningar, sticklingsbyte och stor loppis.

– Under kalaset hoppas vi inspirera fler att vara med i det sociala projekt som det innebär

att vara varandras grannar. Vi lever i ett alltmer digitaliserat samhälle och riskerar att hamna i distans till varandra. Ett område är inte levande bara för att det finns hus. Det behöver finnas människor som bryr sig. Vi behöver gå ut på gatan och träffas, säger Lars Dahlman, en av initiativtagarna till dagen och eldsjäl i Liseberg-Örby slotts villa- och boendeförening.

Lars Dahlman med Brännkyrka kyrka i bakgrunden.

säger Lars Dahlman, en av initiativtagarna till dagen och eldsjäl i Liseberg-Örby slotts villa- och boendeförening.

Varje år fixar boendeföreningen sticklingsbyte, julgransplundring, äppelmustning och aktiviteter kring hållbarhet.

– Men många av aktiviteterna är ju egentligen en förevändning för huvudsyftet – att träffas, säger Lars.

Loppis har föreningen organiserat årligen genom att märka ut försäljare på en digital karta. I år flyttar försäljningen från den egna tomten eller uppfarten till festområdet vid kyrkan, och genomförs alltså den 31 maj mellan 10 och 15.

Lars menar att det kan vara lättare att bli isolerad i en villa. Du delar inte trappuppgång eller tak med grannen. En av de största – och roligaste – effekterna av många års engagemang i boendeföreningen är de nya bekanskaperna som föreningsliv alltid bjuder på. Det är också ett sätt att lösa gemensamma problem.

– Trafiken, bostadsbyggande och miljö engagerar medlemmarna. Vi kämpar emot med inlagor och skrivelser för att skydda ängsområdet kring Sjöängen och skogarna i närområdet. De hotas av stadens planer på nya bostäder, säger Lars.

Att gå samman ger en starkare röst. Det kommande tunnelbanebygget kommer påverka alla med bergvärmepump längs Götalandsvägen, vilket lett till att de bildat en grupp för att agera tillsammans. Liknande gjordes för över tio år sen när 400 hushåll i området anslöts

till internet via fiber. Föreningen begärde in offerter och sedan togs ett gemensamt beslut om vilken leverantör som skulle väljas.

Hur såg det då ut i Liseberg-Örby Slott för 100 år sedan? En stor fotoutställning över områdets historia visas under jubileumsdagen, och här ges också möjlighet för boende att tycka till: hur vill vi att området ska utvecklas i framtiden?

I början av 1900-talet var trakterna kring Brännkyrka kyrka till största del åkermark som tillhörde stora gårdar. Det fanns ett fåtal stora villor. Lars beskriver det som landsbygd. Efter att byggmästare fick köpa loss mark började omvandlingen till villaförort. Enstaka hus i området kom också till genom egnahemsrörelsen. Många nyinflyttade gick samman, bland annat i boendeföreningen, för att skapa en levande villabebyggelse med affärer och gemensamma lokaler. Helt enkelt ett område att trivas i.

En välkänd siluett i Liseberg: Park Folkets hus, stod klar 1928. Boende i området hade gått samman i Byggnadsföreningen Älvsjö några år tidigare för att försöka få till lokaler där man kunde träffas för kalas och föreningsmöten.

För att få ekonomi i träffpunkten, det skulle inte vara dyrt att ha kalas, inrymde huset biograf och Konsumbutik. En period var det biovisning veckans alla dagar. Biografen stängde 1968. Konsumbutiken stängde 1970 och blev istället en inspelningsstudio. Svenska musikun-

Villa- och boendeföreningen i

LISEBERG OCH ÖRBY SLOTT

100 år

Välkommen på jubileumsfirande!

SÖNDAG 31 MAJ • KL. 10-15
vid Brännkyrka kyrka

Mer info och anmälan till löppis!

Loppis • Trollkarl • Clown • Livemusik • Stickslingsbyte
Lotteri • Historisk fotoutställning • Fiskdam
Fika och mat till försäljning • Och mycket mer...

PROGRAM

10:00	Musik med Karin Gunnars	12:30	Musik med Karin Gunnars
10:30	Clownerna Max & Kantarell	13:00	Clownerna Max & Kantarell
11:00	Trollkarlen Totoo – magishow	13:30	Trollkarlen Totoo – magishow
11:30	Livemusik-quiz	14:00	Herrängens Brassensemble
12:00	Herrängens Brassensemble	14:30	Lotter, quiz-vinnare, livemusik

Samarbetspartners:

Håll utkik i grannskapet efter den här affischen!

Park på Götalandsvägen.

der som Europe och Kent har spelat i skivor på Götalandsvägen. Fortfarande används huset som det var tänkt för 100 år sedan – för privata fester och föreningsliv. Biografverksamheten är återupptagen sedan några år tillbaka och drivs av ideella krafter.

Lars Dahlman har bott i Liseberg sedan 1986. Huset som Lars bor i stod där redan för hundra år sedan. Hans morföräldrar lät bygga det tillsammans med sina morföräldrar.

– Frågan kom till släkten: vem vill ta över? Jag och min fru Ulrika såg att huset passade oss perfekt och vi påbörjade en flerårig renovering, säger Lars Dahlman.

– Våra barn är nu femte generation i samma hus, flickor Ulrika in.

Att hjälpa varandra och ingå i en gemenskap var den främsta anledningen till att föreningen en gång bildades. Hundra år senare har Liseberg-Örby slotts villa- och boendeförening inga planer på att sluta med det.

Viktorias Asp
Frilansjournalist & representant
för boendeföreningen

Brännkyrka krysset

ALLA vinner Glassogram! Skicka in senast 1 juni.

APOSTEL	12	ÄR INGA VANLIGA KRUKOR KAN MAN SE PÅ	FALLA IHOP	LJUD FÖR GRAVIDA	UNDER ALL KRITIK	RUNDGÅNG
			7		VIND SOM SVEPER	
GÅR I VÄGOR					11	
UPPLEVER		HÄLSLAGNINGSVÄRKTÖG NY KONFA				
		5		DOM SKYDDAR UR		
VÄRD ATT UPPMÄRKSAMMA			14			3
TUNNA	7		ASKEN	OO POSITION		FÅ NÅGON PÅ BÅTTRE TANKAR
TREVLIG LÖSNING!	SLÅS FAST	BORTKOMMEN	YTMÄTT	EN GROPA I TEXTEN	ÄR VANLIG I DAMMEN	FÄRDAS PÅ
LAND				KLAGAT DRAR I KOPPEN		I MAMMAS MAGE
REPO		10		TJOCKA BUNTAR IL	2	
SAMLAR AKTIVA		AUTENTISK SKINNA				INTE MÅNGA LISTIG RÄCKÅRE
KAN BLI VÄSKA	6		9		LITURGISK FÄRG VASS	
FOLK I GOD KÖNDITION					LIÖGER VILÄNDE MARK I	8
KNIVBLAD			4	INTE VID MEDVETANDE	SVAVEL	KORSORPSKUNGEN 2026

KORSORPSKONSTRUKTÖR: CARINA ÅGREN

Glasstajm igen! Skicka in mening som bildas i de färgade rutorna till FRISVAR, Brännkyrka församling Svenska kyrkan, 2048 5625, 125 22 Älvsjö. **Glöm inte att ange namn och adress!** Våra kyrkorum är öppna varje dag 09.00–16.00 – där kan du hämta gratis vykort att skicka.

MUSIK I VÅRA KYRKOR

Körerna sjunger in sommaren!

BRÄNNKYRKA KYRKA SÖNDAG 31 MAJ 19.00

Underbart är kort

Brännkyrka kyrkokör under ledning av Sara Ek

BRÄNNKYRKA KYRKA SÖNDAG 7 JUNI 19.00

Musik som rör sig från skymning till gryning

Brännkyrka vokalensemble under ledning av Robin Spurrier • Elias Gustafsson *marimba* Esther Dorado Suela *flöjt* • Nora Roll *viola da gamba, colascione*

BRÄNNKYRKA KYRKA LÖRDAG 6 JUNI 19.00

Nationaldagskonsert

Brännkyrka motettkör under ledning av Klara Wising Ivert • Erik Rydvall *nyckelharpa*

BRÄNNKYRKA KYRKÅNG SÖNDAG 14 JUNI 16.00

Utomhuskonsert med POP&VIS-kören

samt solister och komp, under ledning av Stefan Jämtbäck & Klara Wising Ivert

Program för jubileumskalas

söndag 31 maj 10.00–15.00
vid Brännkyrka kyrka.
Scanna QR-koden för info om alla programpunkter.

MEDVERKANDE FÖRENINGSLIV

Liseberg-Örby Slotts villa & boendeförening
Brännkyrka församling • Brännkyrka Hembygdsförening
Park Folkets Hus • Park Bio • Älvsjö Kulturskola
Örby IS • Biodlarföreningen • Scoutkåren
MED KULTURSTÖD FRÅN HÄGERSTEN-ÄLVSJÖ STADSDELSFÖRVALTNING

Tack till dig som är medlem i Svenska kyrkan! Du är viktig.

Din medlemsavgift gör det möjligt för oss att:

- Ge stöd och hjälp i enskilda samtal, familjerådgivning och grupper för sörjande.
- Bedriva uppsökande diakoni och ha närvaro ute i samhället.
- Bjuda in till kvalificerad och uppskattad kyrkomusik, utan entréavgift.
- Sköta om och hålla öppna två vackra och rofyllda kyrkorum.
- Bjuda in till gemenskap, samtal och fördjupning för alla åldrar.
- Högtidlighålla stora ögonblick i livets alla skeden. ... och mycket mer.

Vill du gå med i Svenska kyrkan är det enkelt.
Gå in på vår hemsida brannkyrka.org – klicka på "Bli medlem" och följ instruktionerna.

*Guds kärlek är som stranden och som gräset,
är vind och vidd och ett oändligt hem.
Vi frihet fick att bo där, gå och komma,
att säga ja till Gud och säga nej.
Guds kärlek är som stranden och som gräset,
är vind och vidd och ett oändligt hem.*

Sv ps 289

Öppna förskolan SISTA GÅNG V 24

För föräldrar och barn i förskoleåldern 0–6 år. Lekrum, fika, gemenskap, med mera. Sångstund varje gång.

VÅRFRUKYRKANS FÖRSAMLINGSHEM Evasalen (port 7) Onsdagar 9.00–12.00 Fredagar 12.00–15.00	BRÄNNKYRKA FÖRSAMLINGSHEM Gabrielsalen (ingång på baksidan) Torsdagar 12.00–15.00 Fredagar 9.00–12.00

Brännkyrka-bladet delas ut till alla hushåll i församlingen, även till dem som undanbett sig reklam. Detta för att vi inte ska missa någon som verkligen vill ha tidningen. Den delas alltså ut även till icke-medlemmar. Skulle du vara en av dem som inte är intresserad – bli inte arg på oss för att du ändå fått tidningen. Lägg den bara i pappersåtervinningen! Tack för visad förståelse.

Svenska kyrkan

Brännkyrka församling

Box 64, 125 22 Älvsjö

När jag träffade Gud

Stefan Rickard

UNGDOMSSASSISTENT

Jag har ofta tänkt att Gud har varit med mig långt innan jag själv förstod det. Genom varje stund, genom sjukhusbesök och genom alla snedsteg jag tagit under mina 24 år på jorden, har det funnits en närvaro som jag idag tolkar som Guds närvaro.

När jag var två år gammal var jag nästan döv. Min mamma har berättat hur allvarligt det var och att hon till och med började lära sig teckenspråk och försökte få mig att läsa på läppar, för att förbereda mig på ett liv utan hörsel. Men livet tog en annan vändning. Jag fick rör inopererat i öronen; vissa lossnade, andra togs bort, och sakta men säkert började jag höra normalt. I efterhand känns det som att Gud var där, mitt i allt det osäkra, och som ledde mig igenom det.

När jag var nio år fick jag höra något som satte spår. En lärare kallade mig "inte tillräckligt smart" och jag blev utredd för NPF-diagnoser. På papper fick jag diagnosen ADD. Det föreslogs till och med att jag skulle börja i särskola i fyran.

Men Gud var med mig. När jag skrev nationella proven i trean klarade jag dem mycket bra, och en senare lärare började ifrågasätta hela situationen. Till slut visade det sig att jag troligtvis blivit feldiagnostiserad. Även där, i något som kunde ha format hela min framtid på ett annat sätt, upplever jag att Gud var med och öppnade en annan väg.

En annan händelse som etsade sig fast var när jag gick i sjuan. Jag och en kompis skulle till Mälärhöjdsbadet för orientering och bestämde oss för att cykla och åka sparkcykel. På vägen dit finns en lång backe, och jag fick för mig att åka ner för den i full fart. Ganska snabbt märkte jag att bromsarna inte fungerade. Längst ner finns en vändplan

och bortom det finns en trappa. Jag minns hur jag tänkte: "Jag måste hoppa av, annars bryter jag benen." Mitt på vändplanen kastade jag mig av, landade på knäna och gled en bit på marken. När jag tittade ner såg jag ett stort sår i knät och kände hur paniken kom.

Min mamma hämtade mig och vi åkte till sjukhuset. Trots den hårda kraschen hade jag "bara" fått en sten i knät och några skrubbsår. Inga brutna ben, ingen hjärnskakning. I efterhand känns det nästan otroligt. Jag hade hjälm, jag hoppade i rätt ögonblick – och allt gick bättre än det kunde ha gjorts. Även där ser jag Guds hand.

Så när började jag egentligen tro? Det är en svår fråga. Jag tror inte att det var ett enskilt ögonblick, utan snarare något som växte fram. När jag var runt 17–18 år och arbetade som ungdomsledare började jag reflektera mer. Det var som att ta ett steg tillbaka och se hela mitt liv som ett pussel. Ett pussel jag lagt utan att förstå motivet, tills bilden plötsligt började framträda.

Idag ser jag mönster i det som hänt. Jag ser hur saker som kändes slumpmässiga eller orättvisa kanske ändå hade en mening. Och även om pusslet inte är färdigt än, så har en tydlig bild börjat ta form: att Gud har varit med mig hela tiden.